

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

ἀρ

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ

10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διευθύνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας**ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ****ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ**

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δευτερίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 11 Νοεμβρίου 1902

Κατάργησις καπνεργαστασίου.—Ὁ ἄρτος τῶν ἐργατῶν.—Αἱ παραστάσεις.—Ὁ νέος ἀστυνομός.—Ἰδὼς φέρονται οἱ ἐρχόμενοι κατὰ πρῶτον ὑπάλληλοι.—Ἡ ἰταλικὴ προπαγάνδα.—Δὲν πρέπει νὰ καθεύδωμεν.—Ἀλητεία

Τὸ μοναδικὸν πρὸς ἡμῖν ἐργαστάσιον καὶ τὸ παρέχον ἄρτον εἰς ἑκατοντάδας καὶ πλέον πτωχῶν οἰκογενειῶν ἐν τῇ πολυτρόπως δυσπραγοσίᾳ ταύτῃ πόλει, τὸ τῆς κατεργασίας καὶ κοπῆς τῶν καπνῶν, πρόκειται νὰ καταργηθῇ! Τὰ πρὸς τὴν ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων καταναλωσιν προωρισμένα καπνὰ θὰ εἰσάγονται τούτεθεν ἐκ τοῦ Ναζαρετίου Θεσσαλονίκης ἐτοίμα. Οὕτως ἀπεφάσισε, λέγεται, ἡ ἐν Κων) πόλις Γενικὴ Διεύθυνσις τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν ὑπολογίζουσα οὕτω μεζύζονα κέρδη. Τί δὲ θὰ γίνωσιν οἱ τέως ὑπάλληλοι οἱ θυσιάσαντες τὸ μέλλον αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μονοπωλίου καὶ πρὸ πάντων οἱ πτωχοὶ ἐργάται, καπνοκῶπται, σιγαροποιοί, κατασκευασταὶ καπνέων κλπ; Ὡς εἰμὴ ἤρκει ἡ τελεία παρεμ. ὀδισις τῶν φυτειῶν καπνῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἰωαννίνων, ἐξ ἧς ἀπέζων πλεῖστοι πτωχοὶ καλλιεργηταὶ καὶ ἤδη πρόκειται νὰ δοθῇ καὶ δεύτερον θανάσιμον πλήγμα κατὰ τῶν δυστυχῶν κατοίκων. Προχθὲς κατόπιν θορυβώδους συναθροίσεως ὑπενθυμιζούσης τὰς ἀλλαχοῦ λαμβανούσας χώραν ἀπεργίας καὶ στάσεις τῶν ἐργατῶν ἀπεφασίσθη παρὰ τῶν συνελθόντων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν νὰ δοθῇ τῇ Α. ἐξ. τῷ Βαλῇ ἀναφορὰ ἐκ μέρους αὐτῶν, καθικετευόντων, ὅπως γίνωσι τὰ δέοντα διαδήματα ἐν Κων) πόλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ τὸ μελετώμενον σατανικὸν σχέδιον πρὸς ἐκπλούτησιν μὲν τῶν ὀλίγων, πρὸς καταδίκην δὲ εἰς τὸν ἐξ ἀιτίας καὶ φύχους θάνατον ἐν μέσῳ δριμυτάτου χειμῶνος ἀθῶων ὑπάρξεων προσπαθούσων ἱρῶτι καὶ μάχῃς ἀτρότοις νὰ κερδίσωσι τὸν ἐπιούσιον αὐτῶν ἄρτον. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ στοιχειώδης φιλανθρωπία τοῦλάχιστον θέλει πείσει τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως δοθῇ παρ' αὐτῶν ἱκανοποιητικὴ λύσις ἐπὶ τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης ταύτης ὑποθέσεως ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης καὶ μὴ ἐγκαταλειφθῶσιν οὗτοι ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Ὁ Ἑσάτ πασῶς ἀρ. οὐ μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ δὲν κατῴρθωσεν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ, ἀνεχώρησε τέλος διὰ τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν τὴν προτεραιάν τῆς ἐορτῆς τῶν γενεθλίων. Φαίνεται ἀπὸ τινος οἰονδήποτε παρ' ἡμῖν ἔστω καὶ σοβαροῦ ζητήματος τὴν ἐξέλιξιν πρέπει νὰ παρακολουθῇ ὡς ἐπίλογος τὸ ἀληδὲς κωμικὸν καὶ γελοῖον. Περιορίζομεθα νὰ δώσωμεν μόνον τὸν τίτλον

τούτου εἰς τοὺς ἐπιστείλκοντας πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν ἐξ Ἰωαννίνων ἀνταπόκρισιν ἡμερησίου τινὸς φύλλου Ἀθηναϊκοῦ ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν μεταθέσει τοῦ γνωστοῦ Ἑσάτ πασῶ «χ α ρ ᾱ ε ὕ α γ γ ἔ λ ι α» καὶ ἀναγγέλλω ὑμῖν χαρὰν μεγάλην! γράφουσι μὴ δισταζόντες ἐν τέλει οἱ ἀστέρι ἐξερχόμενοι τοῦ κελύφους τῆς ἀφανείας τῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐξ Ἰωαννίνων ἀναχώρησιν τοῦ Ἑσάτ, νὰ οἰκαιοποιηθῶσι καὶ τὸ ἀναλίσχον (!) αὐτοῖς μέρος τῆς τιμῆς τῶν διὰ τὴν μετέθεσιν ταύτην ἐνεργειῶν! Ἐπὶ τίνι γεγονότι, ὃ ἀνισόροποι, τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς. Μὴ ἐπὶ τῶν ἐπ' αἰτίας τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἡπείρου ἀνεστηλώθη ἡ κυανόλευκος; ἢ μὴ τὸν Ἑσάτ δὲν θὰ διαδεχθῇ ὁ Χασάν ἢ ὁ Ἀλῆς καὶ ἡ κκοδοκιμονία καὶ ἡ ἀθλιότης τοῦ δυστυχῶς ραγιά θὰ πύση; !! ...

Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναμενομένη μετέθεσις τοῦ διαδοχικοῦ Ἑσάτ ἐγένετο πρὸ δύο ἐβδομάδων, ὡς ἐξ Ἰωαννίνων ἀνταποκριτῆς σας ἐγκαίρως σὰς ἀνήγγειλεν. Ἐπίσης μετετέθη καὶ ὁ ἐξ ἴσου αἰμοδόρος βασιανιστῆς τῶν ἐν ταῖς εἰρηταῖς κρατουμένων ἀθῶων σιδηρουργῶν, ὁ τέως διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου οὐδεὶς ἀκόμη διωρίσθη διάδοχος, τοῦ δὲ δευτέρου ἀφίκετο τοιοῦτος καὶ πρὸ ἐβδομάδος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Εἶνε ἀκόμη ὁ ἀνώτερος οὗτος λειτουργὸς τῆς δημοσίας τάξεως ξένος πρὸς τὸν τόπον καὶ οφείλει ὡς τοιοῦτος νὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα ὅπως γνωρίσῃ αὐτὰ κατὰ βάθος· εἰς τὸν τόπον ἡμῶν, ὅπου ἡ μὲν παραδειγματικὴ τάξις τοῦ ραγιά χριστιανοῦ εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστῇ, ἡ δὲ ἀλαζονεία τῶν ὀθωμανῶν καὶ τὸ αὐθαίρετον εἶνε ἐπίσης πασίγνωστα, χρειάζεται ἀνθρώπος ἀκεραιότητος χαρακτῆρος, μηδαιμῶς ἐμπροσφύζομενος ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦντος παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις μουσουλμάνοις ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. Παρατηρήθη τοῦτο πολλάκις, ὅτι τοῦρκοι ὑπάλληλοι, νεωστὶ διορισθέντες παρ' ἡμῖν, ἔδειξαν ἐπὶ τινος μῆνας σχετικῶς καλὰς διαθέσεις· μόλις ὅμως ἀναστρεφονται μετὰ τῶν ἐγχωρίων ὁμογενῶν τῶν, ἄρχονται μεταβάλλοντες διαγωγὴν καὶ μιμούμενοι εἰς τὴν κακεντρέχειαν τοὺς πλησιάζοντας αὐτοὺς τούρκους Ἰωαννίτας. Εἶνε τοσαύτη ἡ προσυληστικὴ τῶν συμπολιτῶν μας τούρκων πρὸς τοὺς ὁμοθρήσκους τῶν ἀνατολίτας ὑπαλλήλους καὶ αὐτοῖς ἀκόμη τοῖς ἀνεξιθρησκείοις θεωρουμένοις ἐπενέργεια, ὥστε ἀπαιτεῖται μεγάλη δόσις στωϊότητος ἐκ μέρους τοῦ πλησιάζοντος αὐτούς. Πολὺ πιθανῶς, ὡς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν τόπον, θὰ ἔχωσι τὴν πρόνοιαν οἱ τε Α. ἐξ. ὁ Βαλῆς καὶ ὁ νέος διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ν' ἀναγνώσωσι τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου», ἢ ὅποια πάντοτε θ' ἀναγράφῃ γεγονότα, μὴ χρίζοντα ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν· ὁ δὲ καλῶς μορφωμένος διερμηνεὺς τοῦ βιλαετίου θὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν ἀκριβῆ μετὰφρασιν τῶν γραφομένων. Ἡμεῖς οἱ ραγιαδες ἀξιώσεις παραλόγους οὐδέποτε ἐπεδείξαμεν τὸ μόνον ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν εἶνε ἡ δικαιοσύνη καὶ μόνον ἡ δικαιοσύνη. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅταν ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ εἶνε πρὸ πολλοῦ σκωρισμένη, εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ λειτουργήσῃ ἀνελλιπῶς· οἱ δύο ὅμως κυριώτατοι μοχλοὶ τῆς διοικητικῆς ταύτης μηχανῆς, ὁ Βαλῆς

καὶ ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας, δύνανται ὅταν ἔχωσι καλὴν θέλησιν, ν' ἀντιροπήσωσι τὴν πλημμελῶς λειτουργοῦσαν μηχανήν. Καλὸν καὶ ἄγιον εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις· θεῖον καὶ ἀναπόδραστον εἶνε δι' ἡμᾶς ἡ τελεία ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως· ἀλλὰ ἕως ὅτε αἱ θεαὶ καὶ αἱ κοσμικαὶ Δυνάμεις εὐδοκήσωσι νὰ μᾶς χαρίσωσι τὸ θεῖον δῶρημα τὴν ἐλευθερίαν, παρήγορον θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς ἡ ἀνεκτὴ διὰ λογικὰ ὄντα ζωὴ.

Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐν Ἡπείρῳ Ἰταλικῆς προπαγάνδας σημειῶ ὑμῖν ὅτι, ἡ μὲν ἐνταῦθα κεκλεισμένη πάντοτε τῶν θυρῶν, λειτουργοῦσα ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἐξακολουθεῖ παρεχούσα τὰς προβληματικὰς ἐνεργείας τῆς εἰς τοὺς ἀνεστίους καὶ πειναλέους μαθητάς της, οὐδαμῶς δὲ ἐπεσφραγίσθησαν εἰσέτι αἱ περὶ αὐτομάτου ἀποσυνθέσεως προρρήσεις μου κατὰ τοὺς πρώτους βροχεροὺς μῆνας.

Ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι ἂν ἐξακολουθώμεν καθεύδοντες τὸν νήδυμον καὶ ἂν δὲν φέρωμεν ἰσόπαλον καὶ διηνεκὲς ἀντιστάθμισμα τῶν ἐν λόγῳ χλιαρῶς κριθέντων ἰταλικῶν ἐνεργειῶν, φόβος εἶνε μήπως εὐρεθώμεν πρὸ γεγονότων πολλῶ ἀπτοτέρων· δηλαδὴ πάσῃ θυσίᾳ οφείλει ἡ διοίκησις τοῦ ὄρφ. Γ. Σταύρου νὰ διοργανώσῃ τὸ εὐεργετικὸν ὀφρανοτροφεῖον οὐχὶ ὡς ἔχει νῦν, ἀλλ' ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦν, ἐν ἄλλας λέξεσι νὰ μεταβάλῃ αὐτὸ εἰς ἐπαγγελματικὴν σχολήν· εἶνε ἀφιλόπατρις καὶ ἐγκληματικὴ ἡ ἰδέα ὅτι στερεῖται πόρων ἐπαρκῶν. Ἀφοῦ τώρα διατηρεῖ 25 μαθητάς διδασκομένους κολοβογράμματα ὑπὸ ἐνὸς διδασκάλου (ὅτε μὲν ἐκτελοῦντος τὸ ὑψηλὸν του καθήκον ὅτε δὲ τὰ χρέη θαλαμηπόλου τοῦ κατὰ καιροῦς ξαπλόνοντος τὴν ἀρίδα του γηραιοῦ καὶ ἰσοβίου ἐπιτρόπου) ἄνευ οὐδεμιᾶς πρακτικῆς ἐπαγγελματικῆς διδασκαλίας, δὲν εἶνε καθόλου παραδόξον ἂν τὰ ὀφρανα καὶ ἀνέστια πτωχόπαιδα τῆς Ἡπείρου καταφεύγουν εἰς τὴν Ἰταλικὴν σχολήν. Διὰ κούφων καὶ πομπῶδων λόγων, διὰ τετριμμένων ψευδοπατριωτικῶν ἐπιδείξεων δὲν κάμνομεν ἀπολύτως τίποτε οὔτε κερδαίνομεν μάλιστα γράφοντες εἰς τὴν Τεργεσταίαν «Ἡμέραν» ἢ ἀλλαχοῦ φιλιππικούς κατὰ τῶν ἰταλικῶν ἐνεργειῶν. Οἱ προσωπικοὶ ὑπαινιγμοὶ δι' ἀμειβόμενους τὴν διάθεσιν ἀνθρώπων εἴτε οὗτοι ἔχουσιν ἱατρικὸν ἢ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, οὐδὲν ἔχουσι πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἢ τὸ ν' ἀποξενώσωσιν ὁλοτελῶς τοὺς ἀμφιβεπόντας τοῦτους κυρίως· ἄλλως τε εἶνε ἀγενὲς νὰ ὑβρίζηται ὡς ἡμίχρονον τὸ ἀδελφον μηκρὸν ἀλβανικὸν ἔθνος· ὅποσον τὸ ὄφελος; προκαλοῦμεν τοὺς γράφοντας νὰ μᾶς φωτίσωσι. Παραδόξως ἡ πανελλήνιος «Ν. Ἡμέρα» φιλοξενεῖ ἀπὸ τινος καιροῦ ἐπιστολάς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐν ὅσῳ μὲν αὐταὶ ἐπιλαμβάνονται γενικῶν ζητημάτων, οὐδὲν τὸ ἀσυνήθες παρατηροῦμεν ὅταν ὅμως αὐταὶ προσωπικοὺς ὑπαινιγμοὺς διὰ ταῦτά πάντοτε πρόσωπα προκατάσσωσι, τότε ἡ «Ν. Ἡμέρα» παραμερίζει τοῦ ἐπισήμου αὐτῆς περιορισμοῦ. Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι οὔτε φίλος, οὔτε ἐχθρὸς τῶν γραφόντων καὶ ὁπωσδήποτε ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπαινισσομένην πρόσωπα, Κρίνω λοιπὸν ὡς ἀμερόληπτος ἄνθρωπος τὸ πρᾶγμα ὡς μὴ ἔχον τὸν κατάλληλον τόπον εἰς τὰς στήλας τῆς «Ν. Ἡμέρας».

Μεγάλη ληστρική συμμορία ὑπὸ τοῦ ἀρχι-

γού καταπέντ κοκκίνου καταγομένου εκ Μεγά-
λου Σπηλαίου των Γρεβενών εισήλθεν εις τὸ
χωρίον Λεονίτσα τοῦ Ζαγορίου ὅπως ληστεύ-
σας τὸν πρόκριτον κ. Γεώργιον Μπλίταν.
Οἱ λησταὶ εἰσῆλθον περὶ 8 μ. μ. ὥραν ὅτε
σφοδρὰ δὲ πάλιν συνήθη μετὰ τῶν κατό-
κων καὶ τῶν ληστῶν καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦ ἰδίου
Γεωργίου ἀνδρείως πολέμηντο ἐπὶ δὲ ὅρας ἐ-
στάθη ἀδύνατον νὰ εἰσέλθουν οἱ λησταὶ εἰς τὸν
οἶκόν του. Βλέποντες δὲ ὅτι ἡ ὥρα παρήγγετο
ἀνεχώρησαν ἀποκατοί, ἀφοῦ ποῦτον ἔθεσαν πῦρ
εἰς δύο μέρη· ἀλλὰ τὸ πῦρ ἐσβέσθη.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Εἰς τὰ τουρκὰ φύλλα τῆς Κων/πόλεως ἐδη-
μοσιεύθη ἡ ἐξῆς ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ τῶν
ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων.

Μέλημα κυριότατον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ
Σουλτάνου, τοῦ σπτοῦ ἡμῶν κυριάρχου, τυ-
χάνει ὅπως ἀπανταχοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν
ἐπαρχιῶν ἐκτελέσται τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς
διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ὅπως πᾶ-
σαι αἱ τάξεις καὶ τὰ ἄτομα τῶν αὐτοκρατορι-
κῶν ὑπῆκων ἐπωφελοῦμενα ἐκ τοῦ συστήμα-
τος τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν κανό-
νων τῆς πολιτικῆς εὐπορίας ἐπαυξήσονται τὴν
εὐημερίαν αὐτῶν καὶ ὅπως διεξάγονται ἐν πλῆ-
ρει τάξει· ἡ τε ἀνομία τῆς δικαιοσύνης ἐν τοῖς
δικαστηρίοις καὶ αἱ ὑποθέσεις ἐν πᾶσι τοῖς
κλάδοις τῆς διοικήσεως.

Ὅθεν ὡς ἐν τῶν μέτρων τῆς πραγματώ-
σεως τῶν σπουδαίων τούτων καὶ ὑψηλῶν βου-
λῶν, ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου,
υποβληθεῖσα εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπικύρω-
σιν, ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν διάταγμα ὁρίζον
τὰ ἐξῆς :

Πρὸς περιφύρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας θὰ
ὀρισθῇ ἐπαρκὴς ἀρμοδιότης τοῖς νομάρχαις.

Ἡ χωροφυλακία θὰ καταρτίζεται ἐκ Μωα-
μεθανῶν καὶ Χριστιανῶν κατὰ τὴν ἀναγκαίαν
ἀναλογίαν· οἱ χωροφυλάκες κατὰ τὸν διορισμὸν
αὐτῶν θὰ ὀφείλονται συνδρά τῶν νόμων· ἐκ
τῶν Μωαμεθανῶν τῶν προσληφθησομένων εἰς
τὰς τάξεις τῆς χωροφυλακίας θὰ προτιμῶνται
ὅσοι ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ δὲν ὑπέστη-
σαν ποινὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας αὐ-
τῶν· οἱ δὲ λοιποὶ, εἴτε Μωαμεθανοὶ εἴτε Χρι-
στιανοὶ, οἱ χρησιμοποιοῦντες ἐν ταῖς τά-
ξεσι τῆς χωροφυλακίας δέον νὰ ὦσι καλῆς δια-
γωγῆς, μὴ ὑποστάνας ποινὴν· τῶν ἀρχηγῶν
καὶ ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακίας, ὡς καὶ
τῶν διευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὑπαστυ-
νόμων ἡ ἐκλογὴ καὶ μεταβολὴ θὰ ἐνεργῇται
ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων τῇ γνωμοδοτή-
σει καὶ τῶν Νομαρχῶν.

Οἱ ἀστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ πράκτορες
λαμβανόμενοι ἐπίσης ἐκ Μωαμεθανῶν θὰ ὀφεί-
λονται κατὰ νόμον ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ τῶν,
ὀφείλονται δὲ νὰ ὦσι ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ ἀκε-
ραίων καὶ μὴ ὑποστάτων ποινῶν καὶ γινω-
σκόντων τὴν ἀναγκάσει καὶ γράφωσι τουρκι-
στὶ, οἱ δὲ τῶν Μωαμεθανῶν δὲ τὰ προσόντα
ταῦτα ἔχοντες καὶ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρα-
τῷ θὰ θεωρῶνται προτιμητέοι κατὰ τὴν
ἐκλογὴν.

Εἰ καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μέσων τῆς τε
προαγωγῆς τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καὶ
τῶν δημοσίων ἔργων, ὡς καὶ τῆς διαδόσεως τῆς
δημοσίας ἐκπαιδεύσεως μεριμνῶσι καὶ οἱ νο-
μάρχαι, ἐν τούτοις παρ' ἐκάστῳ τῶν νομαρχῶν
θὰ διορίζεται εἰς διευθυντῆς τῶν δημοσίων ἔρ-
γων. Τοῦ ἐν ἰσχύϊ συστήματος τῆς προσωπικῆς
ἐργασίας διὰ τὴν ὁδοποιίαν τῆς προσωπικῆς
ἀνδρείως τὸν ἐν περὶ τῶν γενικῶν προσό-
δων ἐκάστου νομοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν δημο-
σίων ἔργων.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα θὰ ὑπάγῃται εἰς
τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, τὸ ὑπὸ τοῦ
ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατασκευασμένον· ἐν
τοῖς χωρίοις τοῖς περιέχουσιν 50 οἰκίας καὶ πλέ-
ον, στερουμένοι δὲ σχολείων θὰ ἰδρύνονται καὶ
ἀνοίγονται προκαταρκτικὰ σχολαὶ καὶ τὰ μι-

κὰ γυμνάσια θὰ ἰδρύνονται καὶ θὰ πληθύνον-
ται. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς δημοσίας ἐκπαι-
δεύσεως ἐκάστου νομοῦ θὰ ἀφαιρῶνται τὰ δύο
τρίτα τοῦ ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ εἰσπραττομένου
ἀναλόγου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ
ὑπόλοιπον ἐν τρίτον διὰ τὰς ἐν τῇ πρωτεύουσιν
τοῦ κράτους ἀνωτέρας σχολάς.

Διευθυντὴς τῆς παιδείας καὶ τῆς γεωργίας
θὰ διορισθῇ παρ' ἐκάστη νομαρχία ὅπου δὲν
ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

Πρὸς καλὴν διεξαγωγὴν τῶν δικητικῶν
ὑποθέσεων ἐν τῇ ἐδρᾷ ἐκάστου νομοῦ σχημα-
τισθῇται ὑποδιόκησις (καζιμακαμλίκ) διου-
κῶσα τὰς ὑποθέσεις τοῦ κεντρικοῦ καζι. Αἱ
ἐξαιρέσεις ὑποθέσεις διὰ διεξάγονται ὡς καὶ πρότε-
ρον ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν νομαρχῶν· θὰ ὑπά-
ρῃσι δὲ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ αὐτῶν διευθυντοὶ
μετὰ διεργασιῶν καὶ ζήνων ὑποθέσεων, εἰδή-
μονες μὲν τοῦ διεθνούς δικαίου, τῶν διατάξεων
τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν διατυπώ-
σεων ἐκλεγόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐσωτερικῶν· δέον ὅμως προηγουμένως νὰ ἐπι-
βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερι-
κῶν, ὅτι οἱ διευθυντοὶ τῶν ζήνων ὑποθέσεων
καὶ οἱ τῶν νομῶν διεργασιῶν κέκηνται τὰς
ἀπαιτούμενας γνώσεις.

Οἱ νομάρχαι θὰ προσέχουσιν ὅπως οἱ ἐν τοῖς
νομοῖς ἐκλεγόμενοι καὶ διοριζόμενοι ὑπάλληλοι
ὡς ἐν ἰκανοί· τὰ δὲ ἐγγράφα τὰ εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων παραπεμπό-
μενα περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν διοικητῶν (μοῦτε
σχαρῖφ) καὶ βοηθῶν τῶν νομαρχῶν καὶ γραμ-
ματέων καὶ ὑποδιοικητῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλή-
λων θὰ μελετῶνται τὰ δέοντα ζητούμενης καὶ
τῆς γνώμης τῶν νομαρχῶν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τακτικὰ δικαστήρια
θὰ συνιστῶνται τοιαῦτα συνδρά τῷ περὶ δικα-
στηρίων νόμῳ. Καταργεῖται τὸ νῦν ἐν ἰσχύϊ
γενικὸν σύστημα τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ
δικαστηρίου, θὰ ἐκλεγῶνται δὲ, ὡς καὶ πρότε-
ρον, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὰ
μέλη τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ Μωα-
μεθανῶν καὶ μὴ Μωαμεθανῶν.

Μέλη τῶν δικαστηρίων ἐκλεγόμενοι οἱ ἐν
τῷ δικαστικῷ σταδίῳ μορφωθέντες ἐπὶ τῷ ἔργῳ
τῆς προτιμῆσεως τῶν ἀποροῦντων τῆς νομικῆς
σχολῆς. Τὰ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐν ταῖς ὑποδιοι-
κῆσι θεωροῦνται πολιτικὰ καὶ ποινικὰ ὑπο-
θέσεις, θὰ διακρίβωνται, ὡς συμβαίνει ἐν ταῖς
διοικήσεσι καὶ ἐν τῇ τῇ ὑποδιοικήσεσιν εἰς
τμήματα πολιτικῶν, οὐτινος ἡ προεδρεία θὰ πα-
ραμείνῃ εἰς τοὺς ἱεροδίκας, καὶ εἰς τμήματα ποι-
νικῶν, οὐτινος ἰδιαιτέρως προέδρος καὶ ἀντιση-
αγγελεὺς καὶ ἀνακριτὴς θὰ διορίζεται ἐκ τῶν
ἐν τῷ δικαστικῷ σταδίῳ μορφωθέντων.

Διατηρεῖται ὁ νόμος καθ' ὃν τὰ δικαστήρια
εἰσὶν ἀνεξάρτητα κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν καὶ ἀ-
νεπηρέαστα ἀπὸ ἀναμειβῶν· ἐν ἧ δὲ περιπτώ-
σει οἱ δικασταὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι φω-
ραβῶνται ἐνεργούντες παρὰ τὸν νόμον καὶ τὴν
εὐθύνην, τότε οἱ νομάρχαι καὶ οἱ γενικοὶ ἐπό-
πτες, οὗ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ δηλοῦται κα-
τωτέρω, θ' ἀναφέρωσιν εὐθὺς τὸ πρᾶγμα εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπου ἀναλό-
γως τῆς ἀνάγκης οἱ τοιοῦτοι ἡ ἀμέσως θ' ἀπο-
μακρύνονται παραπεμπόμενοι εἰς δίκην, ἡ μετὰ
συμπλήρωσιν τῶν ἐξακριβώσεων, τῶν παρανο-
μιῶν ἀποδεικνυμένων, θὰ πύκνυνται ἐπίσης
παραπεμπόμενοι εἰς δίκην.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τούτων ἀνήκει
τοῖς νομάρχαις.
Διορίζεται δὲ ἐκ τῶν ἐχόντων βαθμὸν βεζύ-
ρου ἐν πρῶτον ὡς γενικοὶ ἐπόπτες, ὅστις
συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολιτικοῦ καὶ στρα-
τιωτικοῦ ὑπαλλήλου θὰ ἔχῃ καθήκοντα :

α') Νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐιρημένων
β') Νὰ ὑπομνησθῇ τοὺς Νομάρχας, ἐν
τυχόν παρατηρῇ ἀνεπαρκέστους τινὰς τῶν ἐν
λόγῳ διατάξεων, γνωστοποιῶν συνάμα τὸ
πρᾶγμα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

γ') Νὰ ἐπιθεωρῇ τὸν Νομαρχικὸν τὰς διοι-
κητικὰς καὶ οικονομικὰς ὑποθέσεις καὶ τοὺς
λοιποὺς τῆς διοικήσεως κλάδους καὶ, ἐν ὑπάρ-
χῳι τὰ χρῆζοντα βελτιώσεως νὰ ἀναφέρῃ
ταῦτα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

δ') Νὰ πύρ μετὰ σύμφων μετὰ τῶν Νο-
μαρχῶν τοὺς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων παύσεις ἢ
ἀντικαταστάσεις καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰς τὸν
μῦθον δικαστηρίων παραπομπὴν τῶν ὑπαλλή-
λων, ὧν αἱ πράξεις συνεπάγονται τοιοῦτο μέ-
τρον, καὶ, ἐν ἐξ αὐτῶν ὑπάρχουσιν τινες αὐτο-
κρατορικῶν διατάξεων διωριζόμενοι, νὰ ὑποδεί-
κνῃ τῇ Ὑψ. Πύλιν τοὺς εἰς ἀντικατάστασιν αὐ-
τῶν καταλλήλους πρὸς ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν.

Ἐν τῇ Ὑψ. Πύλιν συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἀπο-
τελουμένη ὑπὸ ἑνὸς προέδρου καὶ τριῶν μελῶν
ἧτις θὰ εἴνῃ ἡ ἀρμοδίη Ἀρχὴ ὅπως μελετᾷ τὰς
εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν διαβιβάζομενας ἐκθέσεις περὶ
τε τῶν ἐνεργούντων τῶν νομαρχῶν, τῶν σχετι-
κῶν πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, καὶ περὶ τῶν
ἐπιθεωρήσεων τοῦ γενικοῦ ἐπόπτου, ὅπως ἀν-
ταποκρίνεται πρὸς τὸν γεν. ἐπὶ τῶν ἀντι-
κονοτῶν ἀναβολῆς εἰς τὴν Μ. Βεζυρεὶν τὰς
ἀποφάσεις αὐτῆς.

Συνδρά τῷ αὐτοκρατορικῷ τούτῳ διατά-
γματι ἐξετελεσθήσαν τὰ δέοντα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον.—Οἱ κ. Δηλιγιάννης πρωθυπο-
γός.—Οἱ νέοι ὑπουργοί.—Οἱ Καραπάνος καὶ Ζο-
γομαλάς.

Τὴν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τοῦ
νέου ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην ὑπουργεῖον. Ὁ κ.
Παπαδιαμαντόπουλος εἶχεν εἰδοποιήσει τὴν κ.
Δηλιγιάννην ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὥρισεν ὡς ἄντι
ὁρκωμοσίας τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τὴν δεκάτην
πρωτὴν ἀκριβῶς. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲ ἐπι-
στολῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συναδέλφους τοῦ
τῆν ὥρισθεντος ὥραν τῆς ὁρκωμοσίας, εἰδοπι-
ησε δὲ συγχρόνως αὐτοὺς, ὅτι πρέπει νὰ πα-
ρευθῶν ἐν εἰς τὴν οἶκόν του εἰς τὰς 10 πρὶν
τέταρτον ἀκριβῶς. Πράγματι τὴν δεκάτην
παρὰ τέταρτον ὥραν οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ συνε-
κεντρώθησαν εἰς τὴν οἶκόν τοῦ κ. Δηλιγιάννη
ἐκείθεν δὲ ἐπ' ἀμείνων κατηνύθησαν εἰς τὴν
Ἀνάκτορον. Ἡ ἀμείνων τοῦ κ. Δηλιγιάννη προ-
επορεύετο, εἰπόντο δὲ αἱ τῶν ἄλλων ὑπουρ-
γῶν. Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρομικοῦ
σταθμοῦ Λαυρίου ὅμας πολιτῶν ἀπεκαλύφθη
καὶ ἐξητοιμασμένοι ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.
Ἐνεκα τῆς ὥρας ἡμέρας κόσμος ἀρκέως ἐπι-
ρίσκετο εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος
καὶ εἰς τὴν δεινδροστορίαν, τὴν πρὸ τῶν Ἀ-
νακτόρων. Ἰδίως τὰ καθίσματα τῶν δύο με-
γάλων καφεσιῶν Ζαχαράτου ἦσαν κατελημ-
μένα ὑπὸ πολλοῦ πλήθους, τὸ ὅσον ἀπελά-
βαινεν τὴν θυμαρίαν λαοκράτην. Ἡ σειρά τῶν
ἀμείνων τῶν ορεοστῶν τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς
ἀνῆλθε τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ κάμψαντα ἐπὶ
τῇ πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν
Ἀνάκτορον ἀγούσαν διὰ τῆς οἴου Γεωργίου. Τὴν
πλήθος τῶν περιπατητῶν ἐπὶ τῇ θῆσ τῶν ἀ-
μείνων ἐσπευσεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνα-
κτόρων. Ἀπαντες ἔφερον ὄρατον πλῆν τοῦ κ.
Λυμπερίτου περιβεβλημένον νήν μεγάλην στρα-
τιωτικὴν στολὴν τοῦ συναγματοῦ καὶ τὴν
μηχανικοῦ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔφερε καὶ τὴν
ἐλληνικὴν μεγαλόσταυρον, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπουρ-
γοὶ κατώτερα παράσημα. Ἀφοῦ παρέμειναν
ἐπὶ τινὰ λεπτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποπι-
στοῦ ἐξῆλθον καὶ προπορευομένου τοῦ κ. Κον-
τουριώτου ἀνῆλθον διὰ τῆς μεγάλης θύρας εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπου εἰς τὴν αὐθου-
σαν τοῦ Ὁρόνου. Ἐκεῖ ἀνέμενον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς
φέρειν μεγάλην στολὴν στρατηγῶν, ὁ τοῦ
προθυπουργοῦ κ. Ζαΐμης φέρων τὸν μεγαλό-
σταυρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Μη-
τροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος. Ἡ ὁρκω-
μοσία ἐτελεσθῇ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Εἰς
τὴν αὐθουσαν τοῦ Ὁρόνου παρευρίσθησαν μόνον
ὁ Βασιλεὺς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ τοῦ
Πρωθυπουργοῦ κ. Ζαΐμης καὶ ὁ κ. Δηλιγι-
άννης. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ κ. κ. Α. Σκουζέ, Ρώμας,
Μαυρομιχάλης καὶ Λυμπερίτης παρε-
μεινον εἰς ἄλλην παρακαμμένην μικρὴν αὐθουσαν.
Ἐνῶπιον τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑπέ-
γράψεν τὸ πρωτόκολλον, τὸ ὅσον ἦτο κατ' ὅ-
λον ἔδομον καὶ τὸ ὅσον συνυπογράψαν καὶ ὁ

κ. Ζαΐμης. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔ-
δωκε τὸν νενομισμένον ὄρατον, τὸν ὅσον ἀπῆγ-
γελειν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης. Ὁ κ. Ζαΐμης
ἀντὶθέτως τυπικὸν χειρισμένον μετὰ τοῦ κ.
Δηλιγιάννη καὶ ἀπῆλθεν. Ἀμέσως μετὰ τοῦτο
ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ τῆς ὑπηρεσίας
κ. Κοντουριώτου οἱ κ. κ. ὑπουργοί, οἱ ὅσοι
ἠδυνήθησαν ἐνῶπιον τοῦ Βασιλέως καθήμενον
ἐπὶ τοῦ Ὁρόνου. Οἱ ὑπουργοὶ παρετάχθη-
σαν εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ἔθεσαν ἑκάστος ἐξ
αὐτῶν τὴν δεξιὰν τοῦ χεῖρα ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελί-
ου. Ὁ κ. Μητροπολίτης ἀπῆγγελειν ἀμέ-
σως τὸν ὄρατον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ὑπέσχεον τὴν
τήρησιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν περαιοσιν τῆς ὁρκωμοσίας ὁ Α.
Σεβ. ὁ Μητροπολίτης συνεχάρη καὶ αὐτοὺς τοὺς
ὑπουργοὺς, μετ' ὃ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τοῦς τῆς ἀ-
καμεινούς ἀμείων. Εἰς τὴν αὐθουσαν τοῦ
Ὁρόνου παρέμειναν ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ
νέοι ὑπουργοί, ἑκάστος τῶν ὅσων συνεχάρη
ὁ Βασιλεὺς συνομιλήσας μετ' αὐτὸν ἐπὶ τινὰ
λεπτὰ. Ὁ Βασιλεὺς τοὺς ὑδρήθη εὐδοκίμῃσιν
εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἔξωμα, μετ' ὃ ἀπεσφόρη τῆς
αὐθουσίας τοῦ Ὁρόνου.

Τὴν 10ην καὶ 20 λεπτὰ ὁ κ. Δηλιγιάν-
νης ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν
κατήλθε τὴν κλίμακα τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν αὐ-
θουσαν τοῦ Ὁρόνου. Προεπορεύετο αὐτῶν ὁ ὑ-
παπιστὴς κ. Κοντουριώτης, φέρων τὴν με-
γάλην αὐτοῦ στολὴν. Εἰς τὴν εἰσοδὸν συνεχάρη-
σαν τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ τοὺς λοιποὺς
ὑπουργοὺς ὁ ἀνάρχης κ. Παπαρηγόπουλος, ὁ
Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ὁλοῦ κ. Παπα-
διαμαντόπουλος καὶ ἄλλοι ἀνάτορες Αὐλικοί.
Ὁ κ. Θὼν, ὅστις παρευρίσκετο ἐκεῖ, ἀντὶθέτως
ἔξεν ἀσπαρμένον μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη συνομι-
λήσας μετ' αὐτὸν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τινὰ λε-
πτὰ τῆς ὥρας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀφοῦ ἀπε-
χαίρετσε τὸν κ. Παπαδιαμαντόπουλον ἐξῆλ-
θεν εἰς τὸ Προπύλαιον. Εἰς τὴν ἑφῃστίαν του
τὸ ἀναμένον πλήθος ἀπεκαλύφθη καὶ ἐξητοι-
μασμένοι ὑπὲρ τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ. Εἰς
πλησίστας τῷ προσέφερον πολιτικὴν ἀνθοδέ-
σμην ἐκ λευκῶν ρόδων καὶ μενεζέδων.

Ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ὁ κ. Δηλιγιάννης κα-
τηνύθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.
Μετὰ ὁλόκληρον πενταετίαν ἀνῆλθε τὴν κλί-
μακα τοῦ ὑπουργείου τούτου. Τὸν νέον πρω-
θυπουργὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γρα-
φεῖον ὅπου ἦσαν συνηγμένοι πάντες οἱ ὑπάλ-
ληλοι, τοὺς ὅσους καὶ παρῶσαν, ὁ γεν. ἐπι-
θεωρητὴς κ. Πλατῶνας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀ-
πευθυνόμενος πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους εἶπε τὰ
ἐξῆς : «Ἀπαγορεύεται πρῶτον, εἶπε, εἰς τοὺς
ὑπουργικοὺς γραφεῖς ἡ γραμματεῖς νὰ ἀνακοι-
νώσων οἰανδήποτε εἰδήσιν εἰς τὸν ἑσπέρτερ.
Οὐδεμία ἀνακοίνωσις πρέπει νὰ γίνεταί εἰς τὴν
δημοσιονομίαν. Οἱ κ. κ. τμηματάρχαι μόνον,
οἵτινες εἰνε εἰς θεσιν νὰ διακρίνουν τὰ πρᾶ-
γματα, δύναται νὰ ἀνακοινώσων εἰδήσιν τινὰ
μόνον ἐν ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς γίνεταί πρὸς
τὸν συμμέρον τῆς ὑπηρεσίας. «Ἐπιθυμῶ νὰ τι-
ρηθῇ αὐστηρῶς ἡ σύστασις μου αὕτη καὶ θὰ
ἀναγκασθῶ, ἐὰν ἴδω δημοσιευμένην εἰδήσιν,
νὰ ἐξετάσω ποῖος ὑπάλληλος παρήγαγε τὴν
πληροφορίαν ταύτην. «Δεύτερον τοὺς κ. κ.
τμηματάρχας παρακαλῶ νὰ μὴ ὑποβάλλωσιν
ἀκριβῆς κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων,
τῆς ἐργασίας, τὴν ὅσων ἑκάστος διεξάγει, ὡς
καὶ τὴν διαβόησιν τῆς ἱκανότητος αὐτῶν.
«Τρίτον θὰ ἐλαττωσῶμεν τὸ προσωπικὸν τῶν
ὑπουργείων τῶν ἐγὼ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Οἰκονομικῶν, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ εἰς
τὰ ἰδία των, διότι φρονούμεν ὅτι δέον νὰ πε-
ριοφώμεν τὰς δαπάνας πολιτικοῦς προσωπι-
κοῦ. «Ἐπὶ τῇ προϋπολογισμὸς τοῦ 1895-96
σύμφωνα πρὸς τὸν ὅσον θὰ κανονίσωμεν τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων.» Ἐκ τῶν Ἀνακτόρων
ὁ κ. Μαυρομιχάλης κατηνύθη εἰς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπου ἀνέμενον ὅλοι οἱ
ὑπάλληλοι. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπευθυνόμενος
πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους εἶπεν ὅτι δὲν εἴνε ἀ-
γνωστοί εἰς αὐτὸν καθὼς ἄλλοτε εἶχε τὴν τι-
μὴν νὰ διευθύνῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερι-
κῶν. Πρῶτος, προσέθηκεν ὁ κ. Ὑπουργός, θὰ

δείξω τὸ παραδειγμα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς
πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως, παρακαλῶ δὲ
ὅμας ὅπως μετ' ὑποδοχήσῃτε εἰς τὸ ἔργον μου
τοῦτο, ἐργαζόμενοι μετὰ ζήλου. Τὸν κ. Λυμ-
περίτην ἀνέμενον εἰς τὴν θύραν τοῦ ὑπουργείου
τῶν Στρατιωτικῶν πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς
ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου. Ἀφοῦ τοὺς ἐχαίρετ-
σεν ἔλυσεν ἀνῆλθε τὴν κλίμακα καὶ μετέβη εἰς
ἰδιαιτέρον γραφεῖον, ὅπου παρευρίσκετο ὁ κ.
Κόρπας. Ὁ πρῶτος καὶ νῦν ὑπουργοὶ ἀφοῦ ἀν-
τὶθέτως παρεβίβαν, ὅπου παρευρίσκετο ὁ κ.
πῆλμαζεν θερμότητῃ χειρὰν ἐκλείσθησαν
εἰς τὸ ὑπουργικὸν γραφεῖον, ὅπου ἐγένετο ἡ
παράδοσις τῶν ἰδιαιτέρων ἐγγράφων καὶ ἐν
γένει τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ κ. Λυμπερίτης μετέβη
εἰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Ὁ
προσωπάρχης κ. Δαμασκῆς παρευρίσκειν εἰς τὸν
προσωπικὸν ὑπουργὸν τοὺς τμηματάρχας. Ὁ
κ. Λυμπερίτης ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅτι διὰ
δύο μόνον ἡμέρας θὰ ἔχῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ναυτικῶν διὰ τοῦτο δὲν ἐδέχθη τὰ συγχαρη-
τήρια τῶν προσωπαρχῶν καὶ τμηματάρχων.
Ὁ κ. Σκουζέ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ἐξωτερικῶν συνέστησεν ὅπως εἴνε
τακτικὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των διέταξε δὲ
ὅπως διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου ἀνακοινωθῇ
εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρεσβυτεῖς ἐπιτε-
τραμμένους καὶ λοιπὰς προξενικὰς ἀρχὰς ὅτι
ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη.

Ὅτω τὸ νέον ὑπουργεῖον

χόμενον ἀμφισβήτησιν, ὅτι ἐπῆλθε συνεννόησις ὅπως ὑποβληθῶσι πρὸς ψήφισιν, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐργασθῇ, ἐκείνα τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, τὰ ὅποια ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος κρίνει ἀπαράτητα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τοῦ τῆς συστάσεως ταμείου τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐτησίας ἐκγυμνάσεως τῶν ἀνδρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀγυῖας ὁ κ. Λέων Μελάς ἐκλεγείς ἐκεῖ βουλευτὴς μετὰ τοῦ ἐτέρου κ. Καρανίκας. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἐχαιρέτισαν αὐτὸν οἱ φίλοι· τὸ πρῶτον νῦν ἐκλεγόμενος ὁ κ. Μελάς ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς θεωρίας τοῦ κ. Δεληγεώργη. Θέλει δὲ ἀναμφιδόλως καταλάβει τάχιστα τὴν προσηκουσάν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ θέσιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικυάλων ὁ κ. Ἐπαμ. Σακελλαρίδης.

— Ὁ ἐν Δοβρινόβου καὶ ἐν Τρικυαλοῖς διαμένων κ. Ἀντώνιος Πελεκούδας ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννιννα.

— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἐκ Τσαρναπλάνων κ. Ἀναστ. Ἀλεξίου.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Παρισίους οἱ κάλλιστοι νέοι διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς κ. κ. Θεμ. Τριανταφυλλίδης ἐκ Φραγκάδων καὶ Κ. Τζαμίγας ἐκ Μπάγιας πρὸς εὐρυτέραν σπουδὴν, οἱ καὶ εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Μπούλτζῃ τοῦ Ζαγορίου οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου καὶ ἀγαπητοῦ νέου κ. Ἀπ.

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ!

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ προηγ. φύλ. καὶ τέλος.)

Ἀπὸ τί συνέκειτο ἡ μάχη αὕτη; Ἐσύναντον ἐν καιρῷ τῆς ὀριμάνσεως τὸν καρπὸν τῶν σχολίων καὶ μύθων, τὰ ὅποια ἐτρέβοντο ἐπὶ λείας ὀγκώδους πέτρας διὰ δίσκου λιθίνου, ἀναμιγνύμενα μὲ τὸ σύνθημα ψωμίον (μπρομπό-ταν), ἄλλα βρεγμένοι πάντοτε· δὲν ἔλειπε δὲ καὶ τὸ ἄλλας κατ' ἀναλογίαν ἐκαστοτε ριπτόμενον ἐπὶ τῆς μάχης. Μετὰ τὴν τελείαν τριβὴν τοῦ ἐτίθετο εἰς πίθους, καὶ ἐχρησίμευεν εἰς τὰς ἀνάγκας κατὰ τὰς νηστισίμους ἡμέρας. Αἱ ἐλαῖαι σπάνιαι· τὰ λοιπὰ λάχανα ἦσαν εἰς κοινὴν χρῆσιν, τὸ ἔλαιον ὅμως πολλάκις ἔλειπεν, οὐχὶ δὲ τὸ ἄλλας καθ' ὅσον δ' ἐνθυμοῦμαι ὑπῆρχε καὶ τοῦ πεπερίου ἔλλειψις. Καὶ βεβαίως, ὡς εἰς παρομοίαν ἀνωμαλίας καὶ ταραχῆς, εἶχε παύσει ἡ ἐμπορικὴ κίνησις, καὶ τὸ χρέμα ἐξέλειπε. Εὐλα ἄφθονα· ζῶν δὲ πρὸς μεταφορὰν χρῆσις δὲν ἐγένετο. Τὰ ρωμάλεια κοράσια ἐκαστοτε ἀπῆρχοντο εἰς τὰ πέριξ δάση καὶ ἔφερον αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῇς, οὐχὶ ἐπ' ὤμων. ὡς εἰς ἄλλα μέρη. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι καὶ ἐγὼ ἤμην πάντοτε μέλος τῆς συνοδίας μετὰ τῶν ὑπηρετῶν μας, ἀλλ' οὐδέποτε ἐφορτώθην μόνον ῥόπαλον ἔφερον ἀνὰ χεῖρας προπορευόμενος καὶ ἔχων ὑπὸ τὴν προστασίαν μου τὰς ὠραίας παρθένους τοῦ Δραγαμέστου. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι μετεβαίνοντες εἰς τὸ ἀντικρὺ δάσος τῶν βαλάνων, τὸ χωρίζον ἀπὸ διαφοροστόλι-στον ρυάκα, κατερχόμενον εἰς τὴν αἰγιαλὸν Ἀστακοῦ, ὅπου τὰ ὕδατά του ἐσχημάτιζον τέλμα, τὸ ὅποιν ἔφερε μοσχοβολοῦντα κίτρινα λουλούδια. Μοὶ εἶπον ὅτι τὸ τέλμα αὐτὸ ἐξέλειπε καλλιεργηθέντος τοῦ τόπου ἐκείνου. Ἄν τοῦτο ἦναι ἀληθές· τί δὲν πράττει ἐλευθερία; Μοὶ λέγουσι ὅτι τὸ παράλιον τοῦ Δραγαμέστου ἢ Ἀστακοῦ εἶναι στολισμένον ἡμέρον ἀπὸ οἰκοδομᾶς. Ἐγένετο πόλις ὁ τόπος, ὅπου ἐκλαίοντο τὰ δυστυχήματά μας, ὁ τόπος, ὅπου παρ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ αἰχμαλωτισθῶμεν. Ἰδοὺ τί κάμνει ἡ ἐλευθερία! Ἀκούσατε, Ἡπειρώται! Ἐπειδὴ εὐρίσκουμαι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸ δάσος τῶν βαλάνων τοῦ Δραγαμέστου, ἐρχεται εἰς τὴν μνήμην μου σημαντικὸν συμβεβη-κὸς ὅχι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἀλλ' ἐπὶ ἀντιβασιλείας, ὅπερ, ἂν καὶ κατ' ἀναχρονισμόν, κα-ταχωρίζω ἐνταῦθα, διότι δὲν ἤξεύρω δι' ἡζῶν τὸσον, διὰ νὰ φθάσω καὶ τὰ τῆς ἐποχῆς ἐκεί-νης νὰ γράψω.

Β. Ξενίδου ἐμποροῦ μετὰ τῆς καλλιμόρφου καὶ ἀξιο-ράστου δεσποινίδος Ἀντιγόνης Ἀλ. Ζούμπου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχέως τὴν στέψιν.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν καὶ ἐκη-δεύθη ὁ ἐκ Συρράκου τῆς Ἡπείρου πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένος καὶ διατηρῶν μέγα βουστάσιον Ἰωάν-νης Πουλίσης. Τὴν κηδεῖαν παρεκολούθησαν ἄπειροι τῶν ἐνταῦθα συμπατριωτῶν του. Τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Πρεβέζῃ οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου καὶ προοδευτικωτάτου νέου κ. Σπυρ. Γ. Σουμαλεῦρη ἐμπορευομένου ἐνταῦθα μετὰ τῆς καλλιμόρφου καὶ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἐλ. Κατρομουστάκη. Εἰς τὸ νεκρὸν ζεύγος εὐχόμεθα ὁλο-φύγως βίον ὀλβιον καὶ Μαθουσάλειον. Χ.Α.Τ. Γ.Μ.

— Ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Εὐαγγελισμὸς» ἐτελεύτησε προχθὲς ὁ ἐκ Βίτσης Δημ. Κ. Γιαννῆς σπουδαστὴς τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας. Τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀτυ-χοῦς νεοῦ παρεκολούθησαν πολλοὶ συμπατριῶται ἐν εἰλικρινεῖ λύπῃ ἐπὶ τῷ ἄρῳ αὐτοῦ θανάτῳ τῷ βυθί-σαντι εἰς ἄρτον πένθος ἅπαντας τοὺς οἰκείους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκστράζω ἀπὸ καρδίας τὰς ἀπείρους εὐχα-ριστίας καὶ τὴν βαρεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἡπειρωτικὴν ἀδελφότητα Π. ἱερικῶς, ὡς καὶ εἰς τὴν τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ μέγα καὶ ζωηρὸν ἐν-διούφερον, ὅπερ ὑπὲρ ἐμοῦ ἔδειξαν εἰς τὸ ζή-τημα τοῦ διορισμοῦ μου, καὶ διὰ τὴν ἐπιμονὴν

Εἰς τοὺς Ἀκαρνᾶνας ἡ συλλογὴ τῶν βαλα-νιδίων καὶ κικιδίων παρέχει μεγάλας ὠφελείας, καὶ ἐπαρκοῦσιν ἀφθόνως εἰς τὰ τοῦ βίου, βοη-θούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν, ἥτις εἶναι ἀφθονος, πρὸ πάντων ἡ χοίριος· ἀλλὰ παρ' ὀλί-γον νὰ χάσουν τὸ δικαίωμα αἱ κοινότητες, ὅπερ εἶχον ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως συλλογῆς. Ἀ-στόχαστοι οἰκονομολόγοι, οἱ ὅποιοι εἶχον φέρεῖ καὶ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Πελοποννήσου, ἣν κατέσβεσε· ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Κωλέττου, ὡς θέλοντες ἰδεῖ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἂν ζήσω, παρ' ὀλίγον ἔλλειψε ν' ἀνάψουν τὸ πῦρ καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἀκαρνάνων. Ἡ ἀντιβα-σιλεία, διὰ νὰ μὴ πάθῃ τὰ ἴδια, ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ δια-τρέχοντα. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἦσαν δύο οἱ ἀπε-σταλμένοι, εἰς Βαυρὸς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμοῦμαι, καὶ ὁ Δούκας Κ. Δούκας, στρατιωτικὸς ἀξιωματὸς, ἔχοντες παρ' ἐαυ-τοῖς γραμματέα τὸν μακαρίτην Εὐστάθιον Στ-μον, ὅστις ἀνεφάνη καὶ ὑπουργὸς κατὰ τινὰς ἐποχὰς μετὰ ταῦτα.

Κατὰ τὸ σύνθημα τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐνοικι-άζετο ἡ δημοσία πρόσδος τῶν βαλάνιδίων καὶ κικιδίων· παράπονον ἔως μίαν ἐποχὴν δὲν ὑ-πῆρχε· πῶς ἐπὶ ἀντιβασιλείας παρήχθη παρό-μοιον σκάνδαλον, ὥστε νὰ σταλοῦν ἐπίσημοι ἄνθρωποι εἰς ἐξέτασιν τῶν παραπόνων τῶν Ἀ-καρνάνων;

Δυστυχῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἶχε κατακυρωθῇ εἰς ἓνα τῶν προϋφαισίων τῆς Ἀκαρνάνιας, ὅστις ἄλλοτε ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἀλφ-Πασᾶ καὶ ἦτο ἐν γνώσει τῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων. Ὁ Ἀλφ-θεώρει τὴν πρόσδοσιν ὁλόκληρον τῶν βαλάνιδίων ἀνήκουσαν αὐτῷ, ἐπλήρωσε ἔ· ἔτι ἤθελεν εἰς τοὺς συλλέγοντας τοὺς καρπούς, ὁ κατὰ με-τεκομίζετο ἀπὸ τοὺς κατοίκους εἰς τὰς ἐκτε-ταμένους ἀποθήκας, ὧν μνείαν ἐκαίσαμεν ἐν τῇ διηγέσει περὶ τῆς γενομένης εἰσβολῆς ἀπὸ τῶν Ὁμῆρ Βριώνων εἰς Ἀκαρνάνιαν. Ὁ καρπὸς ἐμ-πορευέτο ἀπὸ τῶν Ἀλφν, οἱ δὲ κάτοικοι περι-ωρίζοντο εἰς μικρὰν ὅλως ἀπόλαυσιν χρηματι-κὴν ἀπέναντι τῶν κόπων καὶ τῶν ἰδρώτων αὐ-τῶν καὶ τῶν ζῶν τῶν. Ἡ ἐπανάστασις ἔφε-ρεν εἰς χεῖρας τῶν Ἀκαρνάνων τὴν ἐλευθεράν συλλογὴν καὶ διαχείρισιν τῶν καρπῶν. Ὁ ἐνοικιστὴς ὅμως δὲν ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ δι-καίωμα τοῦτο τῶν κοινοτήτων· ἀπῆται προ-συμφωνίας διὰ τὴν συλλογὴν, αἱ ὅποια ἦσαν βαρύνταται, ἀλλ' οἱ κάτοικοι, ἐπιμένοντες εἰς τ' ἀρχαῖα δικαιώματα, τὰ ὅποια ἡ ἐπανάστα-σις καθιέρωσεν, ἐπέμενον καὶ ἀνεῖν δισπασμοῦ

καὶ δραστηρίαν ὑποστήριξιν, ἣν ὁμοθυμῶς μοι πασέσχον ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Ταῦτα εὐεργετικὰ σωματεῖα εἶθε νὰ διατηροῦνται πάντοτε θάλλοντα καὶ ἀκμαῖα ἐπ' ἀγαθῶ τῶν πατριωτῶν

Ὁ εὐγνωμόνων
Π. Μετρίδης
καθηγητὴς

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 19)1 Ἰανουαρίου 1903 τῶν ἐξῆς Ἑθνικῶν δα-νείων :

α')	Δάν. 1881 5 ο/ο	πρὸς φρ. χρ. 4.—
β')	» 1884 5 ο/ο	» » » 4.—
γ')	» 1887 4 ο/ο	» » » 4.30
δ')	» 1893 5 ο/ο	» » » 2.50
ε')	» 1893 4 ο/ο	» » » 10.—

Ἀθῆναι, τῇ 27 Νοεμβρίου 1902.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς.

τινος ἡ φόβου προσήλθον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς συλλογῆς, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν συνεπείας σοβαράς. Τὰ παράπονα τοῦ ἐνοικια-στοῦ ἦσαν πρὸ πάντων ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀπιστο-λῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέ-στρεψε φέρουσα φορτίον χαρτῶν, τὰ ὅποια ἐτέ-θησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα, καθὼς καὶ ἡ ὀγκώδης ἔκθεσις τοῦ μακαρίτου Σίμου. Ἐκεῖνο λοιπὸν κονιορτιζόμενα τὰ χαρτὰ αὐτά, καὶ οὐδεὶς τὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν. Πῶς συνέβη νὰ ἐξυπνί-σουν ἀπὸ τὸν λήθαργον οἱ τότε διοικοῦντες τὸ κράτος;

Ὑπουργικὸς ὢν γραμματεὺς, ἐπεφορτισθὴν ἐγὼ τὸ ἔργον τῆς ἐκτυλίξεως τῆς ὑπὸ ἐξέτα-σεως, καθ' ὃν χρόνον διώκει τὰ τῆς οικονομίας ὁ μα-καρίτης Μπότσης, ὅστις, φαίνεται, ἰδὼν τὴν καθυστέρησιν πολλῶν χρημάτων ἀπὸ τὴν ἐνοικιασιν αὐτῇ, καὶ μανθάνων ἀπὸ Ἀκαρνάνων ὅτι ὁ ἐνοικιαστής, ἂν καὶ εἰς φιλονεικίᾳ μετὰ τῶν συντοπιτῶν του, οὐχ ἥττον εἶχε κατω-θῶσει νὰ λάβῃ τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μερίδιον τῶν βαλάνιδίων καὶ κικιδίων, ἤθελε νὰ κατορθώσῃ ὅπως τὰ χρήματα εἰσέλθουν εἰς τὸ δημόσιον κιβώτιον. Ὁγκώδης ἦτο ἡ ἔκθεσις μου καὶ με-τεφράσθη εἰς τὸ γαλλικὸν ἀπὸ τὸν τότε συνά-δεφόν μου Γεώργιον Βασιλείου, νῦν ὑποδι-κητὴν τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ ἴσως σώζε-ται εἰς τὰ ἀρχεῖα· ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέδωκαν οἱ κῆποι μου. Οὐδεμίαν ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἀ-ποχώρησιν τοῦ Μπότσης. Δὲν ἤξεύρω εἰς ἄλ-λην ἐποχὴν ἂν τὰ χρήματα εἰσῆχθησαν εἰς τὸ δημόσιον κιβώτιον, ἀλλ' ἀμφισβῆλω. Ὁ χρό-νος καὶ οἱ νόμοι οἱ εὐεργετικοὶ ἀπέσβεσαν πα-ρόμοια χρεὴ πρὸς τὸ δημόσιον. Ἐπὶ Σπανιο-λάκη, ὅστις διεδέχθη τὸν Μπότσην, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν μου, καθὼς καὶ ἑ-τέραν περὶ βαλάνιδίων τῆς Μάνης, ἣν συνέ-ταξα ἐπὶ Λαοσάνη, ἀποσταλεῖς ἐπιτοπίως καὶ ἰδὼν ἐκ τοῦ συνέγγους τὸ δάσος αὐτῶν, ἀπεφά-σισα νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ σεβαστοῦ μακαρίτου Σπανιολάκη τὰ ἔργα μου αὐτά, καὶ νὰ προ-καλέσω νόμον κανονίζοντα τὴν φορολογίαν πα-ρομοίων εἰδῶν ἐν ταῖς τελωνεῖαις κατὰ τὴν ἐ-ξαγωγὴν τῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Οὕτως οἱ εὐ-εργετήσαντες ἡμᾶς κάτοικοι τοῦ τόπου, ὅπου ὑπῆρχον τὰ δάση τῶν βαλάνιδίων, ὅπου ὑπάρ-χουν αἱ ἀποθήκαι αὐτῶν, ὅπου ἐκλαύσαμεν τὴν κοκὴν μοῖραν μας, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι εἰς τὴν νομὴν καὶ ὅλως ἀνενόηλητοι, καὶ τὸ δημόσιον προσέθηκεν εἰς τὰς προσόδους του καὶ χρήματα περισσώτερα διὰ φορολογίας προϊόντων. τὰ ὅ-ποια δὲν ἐφορολογοῦντο πρότερον.